

בבית הדין המשמעתי לעובדי הסגל המנהלי
באוניברסיטת תל אביב

בעניין

אוניברסיטת תל אביב

ע"י גב' דנה אהרון - מנהלת האגף למשאבי אנוש
באמצעות משרד עו"ד פוג'י, קידר-ברוך
רח' יהודה הלוי 75, תל-אביב
טל: 03-7953314; פקס: 077-3181373

הקובלת

- נגד -

פלוני

ע"י עו"ד עפר אשכנזי
רח' ז'בוטינסקי 33, מגדלי התאומים, רמת גן
טל: 03-5750750; פקס: 03-5755577

הנקבל

גזר דין

עו"ד דפנה וינברג יו"ר

1. הנקבל הורשע, על פי הודאתו בעקבות הסדר טיעון בשתי עבירות משמעת, כדלקמן:
 - א. הפרעה בעבודה והפרה של הסדר במקום העבודה לפי סעיף 3.3 לתקנון המשמעת.
 - ב. הפרת חובת העובד להתנהג באופן ההולם את תפקידו ומעמדו של עובד האוניברסיטה, לפי סעיף 3.6 לתקנון המשמעת וסעיף 25 להסכם הקיבוצי החל על עובדי האוניברסיטה.
2. עבירות המשמעת הללו אירעו בחודש אוגוסט 2022 שעה שהנקבל שימש כעובד [REDACTED] והמתלוננת עבדה [REDACTED] באוניברסיטת תל-אביב (להלן: "האוניברסיטה").
3. לשלמות התמונה יובהר, כי תחילתו של תיק זה בכתב קובלנה חמור הרבה יותר (שהוגש ביום 27.4.2023) אשר יחס לנקבל גם עבירה של הטרדה מינית לפי סעיף 3.7 לתקנון המשמעת של האוניברסיטה.
4. טרם הושג הסדר הטיעון וטרם תוקן כתב הקובלנה, התקיימו שני דיונים (ביום 30.5.2023 התקיים דיון הקראה; וביום 27.6.2023 התקיים דיון הוכחות ראשון במהלכו נשמעו שני עדי תביעה), במסגרתם חנקבל לא היה מיוצג והכחיש מכל וכל את עיקר העובדות שפורטו בכתב הקובלנה המקורי.
5. ביום 23.7.2023, בהמלצת ולשמחת ההרכב, הודיע עו"ד אשכנזי שהוא קיבל על עצמו לייצג את הנקבל ולפיכך ביקש לדחות את המשך ניהול ההוכחות.
6. ביום 13.12.2023 ולאחר משא ומתן ממושך בין ב"כ הצדדים, הודיעו ב"כ הצדדים, כי הגיעו להסדר טיעון הכולל הסכמה לתיקון כתב הקובלנה תוך השמטת עבירת הטרדה המינית והסכמה לגבי העונש המתאים בנסיבות העניין לשיטתם.

7. ביום 17.12.2023 הוצג בפני הרכב הוועדה הסדר הטיעון והוגש כתב הקובלנה המתוקן (שסומן בד/1) והנקבל הודה בעובדות שפורטו בו, שכוללים בתמצית אירוע אחד שארע ביום 10.8.2022 במסגרתו:

א. הנקבל נכנס למשרדה של המתלוננת ובמהלך שיחה שהתפתחה ביניהם, קם והתקרב למתלוננת, התיישב על כיסא ואחז בזרועה. המתלוננת, בסוברה כי הנקבל רוצה בחיבוק ידידותי, חיבקה אותו על אף שלא רצתה בכך.

ב. בהמשך לכך, הנקבל החזיק את המתלוננת בחוזקה. המתלוננת משכה את ידה וגם הניעה את ראשה מצד לצד מתוך סברה כי הנקבל ינסה לנשקה ואמרה "אני לא רוצה", "די תפסיק".

ג. בהמשך למתואר לעיל, הנקבל רצה שהמתלוננת תשב על ברכיו, ומשסירבה הושיבה על כיסא לידו, שם את ידו סביב כתפה ומשך אותה אליו. המתלוננת קמה ופתחה את הדלת וחזרה לשבת על כיסא המחשב שלה. לאחר דין ודברים קצרים במהלכם חזרה והביעה את חוסר רצונה ואת חוסר הנוחות שחשה, יצאה מהמשרד.

ד. לאחר מכן ובדרכה של המתלוננת לצאת לביתה, עצרה המתלוננת על סף דלת חדרו של הנקבל והבהירה לו שאינה "מעוניינת בדבר כזה כלל". במעמד זה ביקש הנקבל שהמתלוננת תיכנס למשרדו ותשב, ואולם המתלוננת סירבה. הנקבל ניסה לשכנע את המתלוננת שתישאר, אך המתלוננת סירבה ומלמלה "בוא נשכח מזה...".

8. כאמור לעיל, התיקון העיקרי של כתב הקובלנה, התייחס להשמטת עבירת ההטרדה המינית והשמטות מסוימות מתוך התיאור העובדתי של מאורעות אותו היום.

9. יצוין, כי במהלך הדיון שהתקיים ביום 17.12.2023, וטרם הודיית הנקבל בעובדות כתב הקובלנה המתוקן, הבהירה יו"ר המותב לנקבל, כי וועדת המשמעת אינה כבולה להסדר הטיעון, והנקבל אישר כי הדבר מובן לו.

10. על בסיס המפורט לעיל והודיית הנקבל, הורשע הנקבל בעבירות המשמעת שפורטו בסעיף 1 לעיל ובי"כ הצדדים עתרו במשותף לאישור הסדר הטיעון והשתת העונשים המוסכמים, כדלקמן:

א. נזיפה בכתב, בהתאם לסעיף 25.2 לתקנון המשמעת.

ב. השעיית העלאה בדרגה למשך שנה, בהתאם לסעיף 25.4 לתקנון המשמעת.

ג. פיטורין על תנאי למשך שנתיים, בהתאם לסעיף 25.8 לתקנון המשמעת.

11. בי"כ הצדדים עתרו במשותף לאימוץ ואישור הסדר הטיעון. בי"כ התביעה נמנעה מלפרט את השיקולים שהובילו אותה להגעה להסדר הטיעון המקל והסתפקה בטיעון קצר לפיו מדובר בהסדר ראוי ומידתי המשקף איזון נכון בין שיקולי ההרתעה לבין חומרת המעשה. בי"כ הנקבל הוסיף, כי ההליך אותו עבר הנקבל, היווה עבורו אירוע מטלטל ולפיכך מדובר בענישה ראויה ומידתית.

12. בי"כ הצדדים לא הגישו ראיות לעונש ואף לא הוגשה מטעם התביעה הצהרה מטעם נפגעת העבירה בדבר הפגיעה והנזק שנגרמו לה בעקבות העבירות בהן הודה הנקבל (בהתאם לסעיף 18(א) לחוק זכויות נפגעי עבירה, תשס"א-2001). בעקבות שאלות הרכב הוועדה בעניין זה, הוחלט לאפשר למתלוננת להגיש הצהרת נפגע עבירה עד ליום 24.12.2023 ובמידה ותוגש הצהרה כאמור, יתאפשר לבי"כ הנקבל להגיש טיעון משלים.

13. ביום 25.12.2023 התקבל עדכון מטעם בי"כ התובעת, כי בוצעה פניה אל המתלוננת במסגרתה הוצע לה להגיש הצהרת נפגע מטעמה, ככל שתבקש לעשות כן, אך המתלוננת בחרה שלא להשיב לפניה זו.

14. כידוע, הלכה ידועה היא, כי ערכאה שיפוטית איננה מתערבת בשיקול דעת התביעה בעריכת הסדר טיעון בכל הנוגע לפרטי העובדות והאישומים המופיעים בו, אלא במקרים חריגים במיוחד (ר' למשל בג"ץ 5669/07 פלוגית (א') נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד סב(3) 550, פסקה 11 לחוות דעת השופטת בייניש).

15. לעומת זאת, בכל הנוגע לענישה, קיים חופש פעולה מסוים לערכאה שיפוטית, אף כי הוא מצומצם. האינטרס הציבורי בעסקאות טיעון מחייב כי ככלל עסקת הטיעון, תאומץ גם לגבי העונש, אלא אם כן הענישה המוסכמת אינה סבירה או פוגעת באינטרס הציבורי (ר', למשל, ע"פ 6967/94 נקן נ' מדינת ישראל, פ"ד מט(א) 397).

16. בעניינו וכפי שפורט לעיל, הסדר הטיעון גובש לאחר שמיעה חלקית של עדי התביעה, מבלי שנשמעה המתלוננת עצמה ומבלי שנשמע הנקבל, כמו גם עדי הגנה מטעמו. בנסיבות אלו אין בידי וועדת המשמעת לקבוע קביעות עובדתיות ביחס למחלוקות שהתעוררו, מלבד העובדות שפורטו בכתב הקובלנה המתוקן, בחן הודה, כאמור, הנקבל.

17. בסופו של יום הנקבל הודה בהתנהגות בלתי הולמת את תפקידו ומעמדו של עובד האוניברסיטה במהלך אירוע ספציפי שארע בחדרה של המתלוננת. אירוע שאין חלוק, כי חרג ממערכת יחסים חברית, כל שכן מקצועית, בין [REDACTED] ל [REDACTED].

18. ההצדקה להחמרה בענישה בעניינו טמונה בכך שהנקבל הודה, כי בעת שהותו בחדרה של המתלוננת, הוא החזיק אותה "בחוזקה" ולאחר שהמתלוננת הבהירה שאינה מעוניינת בקרבה מסוג זה ואף סירבה לשבת על ברכיו "הושיבה על כסא לידו, שם ידו סביב כתפה ומשך אותה אליו". די בכך, כדי לקבוע שמדובר בהתנהלות פסולה הראויה לגינוי ולענישה מרתיעה, הן כלפי הנקבל והן כלפי מקרים הבאים שעלולים להתרחש בקהילת האוניברסיטה. עוד ראוי לציין, כי חרף הודיית הנקבל בכתב הקובלנה המתוקן, בשום שלב לא מצא לנכון להביע חרטה על מעשיו.

19. אמנם, הובא לידיעת הרכב הוועדה שהמתלוננת מסיבותיה לא שיתפה פעולה עם התביעה ואף בחרה שלא להגיש הצהרת נפגע עבירה, אולם מתוך הדברים שהובאו בפני הוועדה עד להשגת הסדר הטיעון, נראה כי התנהלות הנקבל, אשר בגינה הוא הורשע, גרמה למתלוננת נזקים מסוימים, וזאת מבלי שיש בידנו לאפיין ולבודד נזקים אלה.

20. לקולא, ראוי לקחת בחשבון את העובדה כי עסקינו, באירוע שהתרחש לפני זמן רב יחסית, כי כתב הקובלנה תוקן משמעותית, הנקבל הודה בעובדות כתב הקובלנה המתוקן ובכך לא רק שהביא לחסכון בזמן השיפוטי אלא גם חסך מהמתלוננת את הצורך להעיד ולהיחקר נגדית.

21. זאת ועוד. הענישה המוסכמת כוללת מעבר לנזיפה (בכתב) גם ענישה אופרטיבית של עיכוב בקידום בדרגה וגם ענישה מרתיעה, בדרך של פיטורין על תנאי למשך שנתיים.

22. לפיכך, בהתחשב בכלל נסיבות העניין וכפי שאלו הובאו בפנינו, מצאתי כי הסדר הטיעון עליו חתמו הצדדים, הינו סביר ומידתי וודאי שאינו חורג ממתחם הסבירות ונכון יהיה לאשרו.

פרסום שמו של הנקבל במסגרת גזר הדין:

23. בעניינו, תקנון המשמעת של האוניברסיטה בהתייחס לסגל מנהלי, הרלבנטי לנקבל (מס' 04-005), שותק בכל הנוגע לשאלת פרסום פסק הדין ושמו של הנקבל. לפיכך, ראינו לנכון להתייחס לסעיף 18.9 לתקנון המשמעת של האוניברסיטה החל על הסגל האקדמי (מס' 11-016) ולגזור מהוראה זו גזירה שווה לעניינו.

24. סעיף 18.9 לתקנון המשמעת של הסגל האקדמי קובע, כי גזר הדין יפורסם וכך כמובן יש לנהוג במקרה זה, ללא פרסום שם המתלוננת ושמות העדים בתיק.

25. יחד עם זאת, סעיף 18.9 לתקנון המשמעת הנ"ל מותיר את שאלת פרסום של הנקבל לשיקול דעת המתוב לאחר שניתנה למתלוננת האפשרות להביעה את עמדתה בנושא.

26. התביעה לא הייתה ערוכה להציג את עמדת המתלוננת בעניין זה במעמד הדיון ולכן וועדת המשמעת אפשרה לתביעה להציג את עמדתה בעניין זה עד ליום 24.12.2023, ככל שתבקש לעשות כן. בסמוך לאחר מועד זה, עדכנה ב"כ התובעת, כי גם פנייתה זו למתלוננת לא זכתה להתייחסות. במילים אחרות, המתלוננת שעודכנה בפרטי הסדר הטיעון והתאפשר לה להביע עמדתה בנושא פרסום שמו של הנקבל, לא בקשה ששמו יפורסם.

27. ב"כ התביעה הותירה את שאלת פרסום שמו של הנקבל לשיקול דעת הרכב הוועדה, למרות היותה אמונה על הגנת האינטרס הציבורי ומימוש תכליות הענישה.

28. מנגד ב"כ הנקבל ביקש שלא לפרסם את שמו, מן הטעם שכתב הקובלנה תוקן משמעותית ולפיכך אין אינטרס לפרסם את שמו. עוד טען ב"כ הנקבל, כי חשיפת שמו של הנקבל עלולה להביא לחשיפת שמה של המתלוננת אשר מן הסתם מבקשת לשמור על פרטיותה (ולאור חוסר שיתוף הפעולה של המתלוננת בבירור ההליך נראה כי יש ליתן משקל לטיעון זה). לטיעונים אלו ראוי להוסיף מטעמו טעם נוסף שעלת בדיונים קודמים, והוא שמשפחתו של הנקבל לא הייתה מודעת לקיומו של הליך זה, ועצם פרסום שמו של הנקבל עלול לגרום לו נזק משמעותי נוסף.

29. בתי הדין המשמעתיים קבעו זה מכבר, כי קיים אינטרס ציבורי בפרסום שם נקבל שהורשע בעבירת משמעת כלפי עובדים (וסטודנטים), ממצבור טעמים: (א) הרתעה מפני ביצוע עבירת משמעת; (ב) הגנה על עובדים (וסטודנטים) מפני ביצוע עבירות דומות בעתיד; (ג) שמירה על אינטרס המתלוננת ושמה הטוב; (ד) חיזוק השקיפות, המהווה חיבט חשוב בשמירת האמון של עובדי הסגל בהליך המשמעת.

30. בהרשעה בגין עבירה של הטרדה מינית, נכון וראוי לפרסם את שם הנקבל. ביחס לעבירות מסוג אחר, ראוי להבחין בין עבירות כלפי סגל העובדים באוניברסיטה (כל שכן סטודנטים) לבין הרשעה בעבירות "פנימיות" כלפי האוניברסיטה. במקרה הראשון נראה, כי ככלל ראוי לפרסם את שמו של הנקבל ובמקרה השני, אינטרס פרסום שמו של הנקבל נחלש.

31. בענייניו, הנקבל לא הורשע בעבירה של הטרדה מינית, אך הורשע בעבירות שעניינן התנהגות פסולה כלפי עובדת סגל של האוניברסיטה, אשר ככלל מצדיקות את פרסום שמו.

32. עם זאת, מדובר באירוע נקודתי חד פעמי שארע לפני זמן רב ולמיטב הידיעה מאז ועד היום לא נשנו מעשים אלו או דומים, שכן לא הוצגו ראיות לקיומו של חשש לפגיעה חוזרת מטעם הנקבל. יתרה מזאת, המתלוננת בחרה שלא להביע את עמדתה בנושא והתביעה הותירה את הסוגייה לשיקול דעת ההרכב. לפיכך, סבורתני, כי פרסום שמו של הנקבל יגרום לו נזק כבד ובלתי מידתי בנסיבות העניין.

33. אשר על כן, אציע לאמץ את הסדר הטיעון כלשונו ולהשית על הנקבל את העונשים המוסכמים בהתאם להסדר הטיעון כפי שאלו פורטו בסעיף 10 לעיל, וכי גזר הדין יפורסם ללא ציון שמו של הנקבל.

גב' ספי בן נעים, חברת המותב

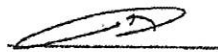
מצטרפת ומסכימה.

מר חיים פרנק, חבר המותב

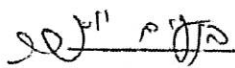
מצטרף ומסכים.

אשר על כן הוחלט פה אחד לגזור על הנקבל את העונשים המוסכמים בהסדר הטיעון, כמפורט בסעיף 10 לחוות דעת יו"ר המותב, עו"ד דפנה וינברג. כן הוחלט פה אחד כי גזר הדין יפורסם בלא ציון שמו של הנקבל.

ניתן היום - 7 ינואר 2024, שלא בעמדת הצדדים.

מר חיים פרנק
חבר המותב

גב' ספי בן נעים
חברת המותב

עו"ד דפנה וינברג
יו"ר המותב